

DEVLET GELENEĞİ

Siyasi liderler sık sık "bizim bin senelik bir devlet geleneğimiz" olduğuna ve kabile devleti olmadığımızı vurgu yapıyorlar. Bunu söylerken bizim başkalarının yönlendirmesi ya da dayatması ile değil kendi irademizle devletimizi yönettiğimizi vurguluyorlar. Peki nedir bu devlet geleneği ve gerçekten bizim bugünkü devlet geleneğimiz söylendiği kadar köklü müdür?

Öncelikle şunu paylaşmak istiyorum ki kaynaklara göre ilk Türk devleti ya da o zaman topluluk diyorlarmış M.Ö. VII. yüzyılda İskitler tarafından kurulmuş ve toplamda 180 civarında irili ufaklı Türk devleti kurulmuş tarih boyunca. Cumhurbaşkanlığı forsu üzerindeki 17 yıldız ise Türkiye Cumhuriyetinden önce kurulmuş olan 17 (en) büyük devleti temsil ediyor ki bunların ilki yine M.Ö. 250 de kurulmuş Hun devletidir.

Bu bilgilere göre bizim devletli olmamız 2500 sene öncesine dayanıyor ve hiç şüphesiz dünya tarihinde en eski ve uzun devlet geleneğine sahip milletlerden biriyiz. Çünkü devlet bir şahsı manevidir ve (bir çocuk gibi) oluşması ve büyümesi yavaş yavaş olur ve yaşı ilerledikçe bilgisi ve tecrübesi artar. 1890 larda ilk yapılan mercedesi gördünüz mü? Dört tekerli bisikletten çok da farkı yok. En büyük fark insan gücüyle değil bir motor ile çalışmasıydı. Peki şimdiki nasıl? Teknoloji ile donatılmış kendi kendine giden saray gibi arabalar. Mercedes ilk yaptığı araçtan son yaptığına sıçramadı. Arada başka on binlerce araç üretti ve her yeni ürettiği araçta bir yenilik yaparak bugüne geldi. Buna tekemmül kanunu diyoruz. İşte devlet geleneği de böyle oluşur. (Evlatlar) babalarından aldığı devlet mirasına, tecrübesine kendilerinin kazançlarını eklerler ve gelecek nesillere devrederler. Böylece yüzyıllar sonra tecrübe ile imlek imlek dokunmuş devlet geleneği çıkar ortaya. Burada en önemli unsur bu sürecin kesintisiz olmasıdır.

Hiç şüphesiz bizim çok zengin bir tarihimiz ve çok güçlü bir devlet geçmişimiz var ancak Osmanlı devletinden Türkiye Cumhuriyetine geçerken maalesef devlet geleneklerinin temellerini oluşturan değerlerin çoğunu bilerek ve isteyerek terkettik.

Alfabeyi değiştirerek yüzyıllar boyunca oluşan ilim hazinesine birdenbire yabancı olduk. Bugün okuma bilen bir İngiliz bir Alman ya da bir Rus tarihlerinin en eski kitaplarını okuyup anlayabilirken biz 100 sene önce yazılan bir Osmanlıca eseri, tarlamızın tapusunu, hatta dedemizin mezar taşını bile okuyamıyoruz.

Her şeyden önce; siyasî devlet geleneğindeki "makro ümmet bakışı"nın yerine "mikro devlet bakışını" koyduk. dolayısıyla devlet geleneklerinin kuşaktan kuşağa aktarılmasında büyük bir kopukluk meydana geldi. O sebepten biz bugün ne kadar "bin senelik devlet geleneğimiz var" diyebiliriz bilemiyorum. Devletin ve milletin bekasıyla alakalı temel konularda bugün ülkemizde devlet yönetimine talip siyasi partiler arasındaki çok derin görüş ve politika ayrılıklarını ben ortak bir devlet geleneğine sahip olmamalarına bağlıyorum. Tarihten gelen ve hepsinin tutunduğu ortak bir gelenek olmadığı için hepsi kendi kısa tarihinde kendi öz geleneğini oluşturmuş ve ona göre davranıyor. O yüzden ki bir parti Suriyeli mültecilere "onlar bizim kardeşlerimiz onlara sırtımızı dönemeyiz" derken, diğeri "ülkemize gelmesinler onların sorunları bizi ilgilendirmez" diyor. Peki bu farklı bakış açılarına sahip iki parti birbiri arkasından iktidara gelirse ne olur, bunun halihazırda ülkemizde bulunan Suriyelilere etkisi nasıl olur? Bu bariz bir dış politika örneği olduğu için onu verdim. Varın diğerlerini siz düşünün...

Biz insanlığa ve medeniyete üstün hizmetler sunmuş kahraman ecdadımızın yaramaz torunlarıyız. Biz onlarla ve onların yapmış olduklarıyla gurur duyuyoruz. Tıpkı namaz kılmayan birisinin "benim dedem hacıydı" diyerek kendisini savunması gibi.

Ama maalesef onların namazları bizim borcu ödemiyor.
Yaramaz torunluktan hayırlı evlada terakki etmek ve onların nazarında müttehem
olmaktan kurtulmak için bize bıraktıkları zengin devlet geleneğine sahip
çıkmalıyız.